

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.935 van 23 april 2015
in de zaak A. 209.720/VII-38.870.**

In zake : de GEMEENTE BEVEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Verzoekende partijen in tussenkomst :

1. de NV STORM DEVELOPMENT
2. de BVBA STORM WAASLAND
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Stefanie François
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 5 juni 2013 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 25 november 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Storm Development voor het

exploiteren van een windturbinepark met drie windturbines, gelegen aan de Schoorstraat te Beveren-Waas, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing deels wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De verzoekende partijen in tussenkomst hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn voorlopig toegestaan bij beschikkingen van 16 september 2013 en 10 januari 2014. Beide verzoekende partijen in tussenkomst hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij en de tweede verzoekende partij in tussenkomst hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 februari 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Claudia De Pooter, die loco advocaten Peter Flamey en Gregorij Verhelst verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Fauve Nowé, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Stefanie François, die verschijnt voor de verzoekende partijen in tussenkomst, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 21 mei 2010 dient de NV Storm Development een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een windturbinepark met drie turbines aan de Schoorstraat te Beveren-Waas. Deze turbines zouden worden ingeplant in agrarisch gebied.

3.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden er 92 bezwaarschriften ingediend. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren adviseert ongunstig.

3.3. Het stedenbouwkundig advies is stilzwijgend gunstig. Er worden gunstige adviezen verleend door Natuur en Bos, de afdeling Milieuvergunningen en het Vlaams Energieagentschap. De Interdepartementale Windwerkgroep, de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie verlenen ongunstige adviezen.

3.4. De gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar verleent op 13 oktober 2010 de corresponderende stedenbouwkundige vergunning. Een aantal omwonenden, en ook de gemeente Beveren, vorderen voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen de schorsing en de nietigverklaring van de vergunning. Deze worden verworpen.

3.5. Op 25 november 2010 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de gevraagde milieuvergunning. Meerdere buurtbewoners

dienen administratieve beroepen in.

3.6. In het kader van deze beroepen worden de volgende adviezen verleend :

- het Vlaams Energieagentschap adviseert gunstig;
- Ruimte en Erfgoed adviseert ongunstig;
- de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseert gunstig;
- de afdeling Milieuvergunningen adviseert voorwaardelijk gunstig, en stelt voor om een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen;
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert zoals de afdeling Milieuvergunningen;
- na het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie bezorgt het Agentschap voor Natuur en Bos nog een gunstig advies, en bezorgt de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid een nog steeds gunstig aanvullend advies.

3.7. In de loop van de vergunningsprocedure stelt de Vlaamse regering bij besluit van 23 december 2011 sectorale milieuvoorwaarden vast die op 31 maart 2012 in werking treden.

3.8. Begin 2013 bezorgt de aanvrager een nieuwe geluidsstudie en een nieuwe slagschaduwstudie.

3.9. Op 5 juni 2013 wordt de vergunning verleend.

Dit is de bestreden beslissing. Zij steunt onder meer op de volgende motieven :

"Overwegende dat het erkend natuurreserveat 'Kreken van Saleghem' (E-188) zich op ongeveer 520 m ten westen van WT1 bevindt; dat volgens het ministerieel besluit van 8 november 2004 de turbines niet gelegen zijn binnen de grenzen van de erkende uitbreiding van dit erkend natuurreserveat;

Overwegende dat WT1 zich volgens het gewestplan op ongeveer 125 m

van valleigebied bevindt; dat tevens de grote eenheid natuur 'De Wase Scheldepolders' (GEN204) op ongeveer 500 m ten westen van WT1 gelegen is;

Overwegende dat het vogelrichtlijngebied 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' (BE2301336) op ongeveer 825 m ten noordoosten van WT3 gelegen is;

Overwegende dat zich op 540 m ten noordoosten van de meest oostelijke windturbine een broedgebied van nationaal belang bevindt; dat het broedgebied van belang is voor roofvogels en zangvogels; dat de aan te houden buffer volgens de Vogelatlas 500 m bedraagt; dat het project buiten deze buffer ligt;

Overwegende dat doorheen het projectgebied een belangrijke seizoenstrekroute loopt, die twee maal per jaar gebruikt wordt door meer dan 100.000 vogels per jaar; dat voor zulke seizoenstrekroutes een te onderzoeken veiligheidsbuffer van ruwweg 15 km vooropgesteld wordt; dat het volledige project hierbinnen valt;

Overwegende dat de windturbines tevens deels gelegen zijn binnen de veiligheidsbuffer rond de ten oosten gelegen voedseltrekroute en slaaptrekroute;

Overwegende dat bij het dossier een natuurtoets, daterend van februari 2010, opgesteld door Grontmij, werd gevoegd; dat hierin onderzocht werd of de geplande werken een negatieve impact zullen hebben op beschermde diersoorten en belangrijke natuurgebieden en speciale beschermingszones in de nabijheid; dat deze natuurtoets een soorten- en gebiedsbeschrijving bevat; dat deze niet alleen gebaseerd is op bekende informatie, maar er ook 5 tellingen werden uitgevoerd in de periode tussen midden november en eind december 2009; dat in de natuurtoets de te verwachten effecten op vogels en vleermuizen en de mogelijk te nemen mitigerende maatregelen werden besproken;

Overwegende dat in de studie met betrekking tot vleermuizen wordt gesteld dat door de hoogte van de masten en rotors de meeste soorten er onderdoor zullen vliegen; dat eventuele negatieve effecten van de geproduceerde ultrasone geluiden momenteel nog onbekend zijn; dat er daarnaast in het gebied en de omgeving geen overwinteringskolonies of belangrijke kraamkolonies werden vastgesteld, waardoor het in rekening brengen van een grote veiligheidsafstand niet noodzakelijk is; dat bijgevolg geconcludeerd wordt dat voor deze diergroep de invloed van de windturbines minimaal zal zijn;

Overwegende dat met betrekking tot de vogelsoorten alleen de meeuwen en eenden werden weerhouden, aangezien de andere soortgroepen slechts beperkt aanwezig zijn; dat in het studiegebied slechts één zeer belangrijke trekroute van meeuwen aanwezig is op ongeveer 150 m van de meest oostelijke turbine (WT3); dat de plaatsing van deze windturbine bijgevolg geen probleem vormt vermits de minimale verstoringsafstand door turbines voor meeuwen ongeveer 100 m bedraagt; dat de overige weerhouden trekroutes van een lager niveau zijn; dat van vier trekroutes slechts één kleinere (100-500 vliegbewegingen) nabij een geplande windturbine (WT1) gelegen is; dat de twee vliegroutes die zich situeren tussen WT2 en WT3 vermoedelijk slechts een geringe verstoring veroorzaken; dat voor de eenden twee zuidwest-noordoost georiënteerde trekroutes werden vastgesteld, waarvan één zich in de nabijheid van WT1 en WT2 bevindt; dat hier verstoring valt te verwachten; dat evenwel eenden in tegenstelling tot meeuwen een gemakkelijker uitwijkingsgedrag van hun

bestaande trekroutes vertonen; dat het projectgebied verder geen specifiek belang als pleister- en/of foerageergebied voor steltlopers, eenden, ganzen of andere soortgroepen heeft, zodat er geen of een minimale verstoring zal optreden door de plaatsing van de windturbines; dat bijgevolg besloten wordt dat de invloed op vogels vermoedelijk zeer gering zal zijn;

Overwegende dat het Agentschap voor Natuur en Bos op 17 maart 2010 een gunstig advies verstrekte met betrekking tot de in het dossier opgenomen natuurtoets en akkoord gaat met de conclusies in het rapport; dat door de inplanting van de turbines er geen direct verlies van waardevolle vegetaties of landschapsecologische elementen is; dat uit het onderzoek van de vliegbewegingen (literatuur, tellingen,...) blijkt dat de invloed op vogels gering zal zijn; dat door de hoogte van de masten ook de invloed op vleermuizen minimaal zal zijn;

Overwegende dat er geen nieuwe gegevens of feitenmateriaal werden aangebracht met betrekking tot de uitgevoerde natuurtoets die tot nieuwe inzichten zouden kunnen leiden".

IV. Ontvankelijkheid van de tussenkomsten

Eerste verzoekende partij in tussenkomst

4. Op 14 oktober 2013 heeft de BVBA Storm Waasland aan de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de overname gemeld van de inrichting. De deputatie heeft de ontvangst ervan bevestigd bij besluit van 14 november 2013. Na deze overname beschikt de NV Storm Development niet langer over de vereiste hoedanigheid om in de zaak tussen te komen zodat haar tussenkomst niet langer ontvankelijk is.

Tweede verzoekende partij in tussenkomst

Standpunt van de tweede verzoekende partij in tussenkomst

5. In het verzoekschrift tot tussenkomst dat de BVBA Storm Waasland op 7 januari 2014 heeft ingediend, stelt zij dat zij de actuele titularis is van de vergunning, en dat ze aldus beschikt over de vereiste hoedanigheid om tussen te komen. Het verzoekschrift vermeldt verder :

"Verzoekster tot tussenkomst heeft geen kennisgeving ontvangen van de ingestelde procedure tot nietigverklaring

Overeenkomstig artikel 21bis, §1, vijfde lid van de Wetten op de Raad van State kan, bij ontstentenis van kennisgeving, de kamer waarbij de zaak aanhangig is een latere tussenkomst toelaten, voor zover deze tussenkomst op generlei wijze de procedure vertraagt.

De tussenkomst zal doorgaans de afhandeling van de zaak vertragen wanneer het verzoek wordt ingediend nadat de auditeur zijn verslag over de zaak heeft neergelegd. De auditeur heeft zijn verslag voor de zaak nog niet neergelegd.

Huidig verzoek tot tussenkomst vertraagt de procedure niet".

6. In de laatste memorie wijst de tweede verzoekende partij in tussenkomst op het bestaan van andere gevallen die mogelijk aanleiding geven tot gedinghervatting dan deze vermeld in de artikelen 55 tot 58 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement). Volgens haar bestaat er evenwel bij de overdracht van een milieuvergunning geen grond tot gedinghervatting, of minstens geen verplichting daartoe. De stelling dat de termijn van 60 dagen die aan de NV Storm Development werd verleend om haar middelen uiteen te zetten eveneens zou gelden ten aanzien van de tweede verzoekende partij in tussenkomst, gaat volgens haar voorbij aan het feit dat het indienen van de memorie tot tussenkomst, op 23 december 2013, onmiddellijk volgde op de overdracht van de milieuvergunning, die plaatsvond op 14 november 2013. Op dat ogenblik was de termijn van 60 dagen "bijna verstreken". Bovendien bepaalt het algemeen procedurereglement geen termijn waarbinnen een gedinghervatting zou moeten plaatsvinden.

Beoordeling

7. De overnemer van een milieuvergunning neemt de rechten en verplichtingen over die aan die vergunning zijn verbonden. De kennisgeving van het verzoekschrift tot nietigverklaring aan de NV Storm Development, evenals de termijn van 60 dagen die bij beschikkingen van de Raad van State werd verleend om de middelen ten gronde uiteen te zetten, gelden dan ook vanaf de overname van de milieuvergunning ten aanzien van de BVBA Storm Waasland. Het

verzoekschrift tot tussenkomst werd door de BVBA Storm Waasland laattijdig ingediend.

De BVBA Storm Waasland heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de tussenkomst van de NV Storm Development te hervatten en zelf een memorie neer te leggen. Ze heeft pas 85 dagen na de melding van de overname gevraagd om in de zaken te mogen tussenkomen. De memorie die werd neergelegd door de NV Storm Development, op een tijdstip dat deze niet langer de vereiste hoedanigheid en belang had om in de zaken tussen te komen, kan niet worden geacht uit te gaan van de BVBA Storm Waasland.

De tussenkomst van de BVBA Storm Waasland is bijgevolg niet ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Derde middel, tweede onderdeel

8. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 16 en 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna : natuurbehouddecreet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), en van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Tevens wordt het ontbreken van de vereiste juridische en feitelijke grondslag ingeroepen.

Het tweede onderdeel van het middel houdt in essentie in dat er volgens de bestreden beslissing geen significante negatieve invloeden worden verwacht op natuur en avifauna, zonder dat er een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter van het natuurbehouddecreet werd gemaakt.

De verzoekende partij voert aan dat de projectzone voor de geplande windmolens zich slechts op 825 meter bevindt van het Vogelrichtlijngebied Schorren en polders van de Beneden-Schelde en dat ten gevolge van de veelvuldig overvliegende vogels en het gevaar dat windturbines er voor vormen, de natuurwaarden in deze gebieden onvermijdelijk aangetast zullen worden. Zij stelt dat het voorzorgsbeginsel dient te worden toegepast als er op basis van de beschikbare gegevens duidelijke indicaties zijn van een mogelijke impact op "speciale beschermingszones", en dat de toepassing van dit beginsel wordt gegarandeerd door artikel 36ter van het natuurbeschermingsdecreet. Zelfs wanneer er een waarschijnlijkheid of een risico bestaat dat de ingreep significante gevolgen kan hebben voor de betrokken speciale beschermingszone, te dezen het nabijgelegen Vogelrichtlijngebied, moet een passende beoordeling worden uitgevoerd.

De passende beoordeling moet volgens de verzoekende partij de vorm aannemen van een schriftelijk en gemotiveerd verslag. Zij moet alle nodige gegevens bevatten om de overheid die over het project moet beslissen toe te laten dit met volle kennis van zaken te doen. Zij moet leiden tot volledige, precieze en definitieve constatering die elke wetenschappelijke twijfel over de gevolgen van de geplande werkzaamheden voor de betrokken speciale beschermingszone wegnemen, en die onontbeerlijk zijn om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de nodige zekerheid te verkrijgen om een vergunning voor die werkzaamheden toe te kennen.

Te dezen is dergelijke passende beoordeling echter niet gemaakt, noch in de bestreden beslissing, noch in de lokalisatienota. In die nota wordt slechts geponeerd dat "gezien de afstand" er geen significante negatieve impact zou worden verwacht. De verzoekende partij noemt een dergelijke afweging kennelijk onzorgvuldig en derhalve onvolledig.

9. De verwerende partij stelt daar tegenover dat zij wel degelijk afdoende rekening heeft gehouden met de in de omgeving van de windturbines

aanwezige natuurwaarden en de impact welke in concreto kan uitgaan van de windturbines op die natuurwaarden. Daarbij werd ook uitdrukkelijk rekening gehouden met, onder meer, de op 825 meter gelegen speciale beschermingszone, en de door het gebied lopende trekroutes. Er werd volgens haar door middel van de natuurtoets wel degelijk een "screening" uitgevoerd om na te gaan of er van de windturbines een risico uitgaat op significante gevolgen voor de natuurwaarden, waaronder deze in de speciale beschermingszone, en daaruit werd geconcludeerd dat de invloed op de natuurwaarden zeer gering zal zijn, waardoor er geen "passende beoordeling" diende te worden gemaakt. Zij vervolgt dat het bestreden besluit in die conclusie overigens ook wordt gesteund door de gunstige adviezen van de afdeling Milieuvergunningen, de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie en het Agentschap voor Natuur en Bos. Zij besluit dat er "overigens niet eens (kan) worden ingezien welke bijkomende gegevens een 'passende beoordeling' nog (zou) kunnen hebben aangebracht, nu de natuurtoets die bij de lokalisatienota werd gevoegd reeds een uitgebreid schriftelijk en gemotiveerd verslag vormt dat alle nodige gegevens bevatte om de verwerende partij toe te laten met kennis van zaken een beslissing te nemen".

10. In de laatste memorie voegt de verwerende partij toe dat zij de milieuvergunning onmogelijk kan weigeren "omdat bij de natuurtoets/screening de werkwijze niet werd gevolgd zoals ze later zou worden voorgesteld in de update van de Vogelatlas 2011 en het daarbij horend rapport". Het rapport INBO.R.2011.32 moet daarbij volgens haar buiten beschouwing worden gelaten.

Beoordeling

11. Uit artikel 36ter, § 3, van het natuurbehouddecreet volgt dat milieuvergunningsplichtige activiteiten die een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kunnen veroorzaken, onderworpen dienen te worden aan een "passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone". Artikel 2, 30°, van het natuurbehouddecreet definieert een "betekenisvolle aantasting van de

natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone" als : "een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) of de habitat(s) waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen of voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone". Hiermee stelt het natuurbehouddecreet de instandhouding voorop van de "natuurlijke kenmerken" van de speciale beschermingszone.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft reeds meerdere malen geoordeeld dat een dergelijke beoordeling inhoudt dat, op basis van de beste wetenschappelijke kennis ter zake, alle aspecten van het plan of het project die op zichzelf of in combinatie met andere plannen of projecten de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken gebied in gevaar kunnen brengen, moeten worden geïnventariseerd (onder meer : HvJ, 4 maart 2010, C- 41/08). Rekening houdend met de conclusies van de beoordeling van de gevolgen van het plan of project voor het betrokken gebied, mag de overheid dergelijk plan of project pas goedkeuren nadat zij zekerheid heeft verkregen omtrent het feit dat het geen schadelijke gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied. De zekerheid dat het plan of project geen schadelijke gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied is voorhanden "wanneer er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel bestaat dat er geen schadelijke gevolgen zijn" (HvJ, 7 september 2004, C-127/02).

Een passende beoordeling is geen loutere vormvereiste voor sommige vergunningsaanvragen, maar een specifiek onderzoek dat moet worden gevoerd vooraleer sommige vergunningen kunnen worden verleend.

De auteurs van de natuurtoets situeren hun onderzoek met betrekking tot de litigieuze aanvraag uitdrukkelijk binnen de toepassing van

artikel 16 van het natuurbehouddecreet en geven nergens aan dat er een screening zou zijn gebeurd overeenkomstig artikel 36ter van voornoemd decreet. De nabijheid van de speciale beschermingszone komt wel ter sprake, maar er is geen duidelijke beoordeling terug te vinden als zou een mogelijke betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken met zodanige zekerheid kunnen worden uitgesloten dat een passende beoordeling overbodig is. De natuurtoets, die bij de lokalisatienota is gevoegd volstaat niet om de verleende vergunning in overeenstemming te achten met artikel 36ter van het natuurbehouddecreet. De natuurtoets zou enkel kunnen gelden als screening waaruit volgt dat de aanvraag niet aan de passende beoordeling van artikel 36ter moest worden onderworpen, wanneer uit die toets blijkt dat er werd onderzocht of de exploitatie een risico zou inhouden van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen speciale beschermingszone, zoals hierboven omschreven.

In de natuurtoets, en in navolging daarvan in de bestreden beslissing, worden de staat van instandhouding van de soorten waarvoor de speciale beschermingszone is aangewezen en de risico's voor exemplaren van die soorten ingevolge de exploitatie van windturbines op minder dan een kilometer afstand van het Vogelrichtlijngebied, afzonderlijk beschouwd. Over de instandhoudingsdoelstellingen wordt enkel gezegd dat deze "gezien de afstand tot het projectgebied (...) weinig relevant (zijn)", en wordt er dus abstractie gemaakt van de mogelijkheid dat exemplaren van de betreffende vogelsoorten doorheen het projectgebied zouden vliegen. Waar het gaat over de mogelijke effecten op vogels die vliegen in het projectgebied zelf, wordt abstractie gemaakt van de speciale beschermingszone en de betreffende instandhoudingsdoelstellingen. Uit dit summier onderzoek kan niet worden besloten dat er "wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel bestaat dat er geen schadelijke gevolgen zijn".

In de memorie van antwoord wordt gesteld dat deze natuurtoets een dubbele functie vervult, enerzijds die van (algemene) natuurtoets voor de toepassing van artikel 16 van het natuurbehouddecreet, anderzijds die van "screening" waaruit zou zijn gebleken dat de aanvraag niet aan de passende

beoordeling van artikel 36ter moest worden onderworpen. Opdat die stelling zou kunnen worden aanvaard, zou uit die natuurtoets moeten blijken dat er werd onderzocht of de exploitatie een risico zou inhouden van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen speciale beschermingszone. Dit is te dezen niet het geval.

Het tweede onderdeel van het derde middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 5 juni 2013 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 25 november 2010, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de NV Storm Development voor het exploiteren van een windturbinepark met drie windturbines, gelegen aan de Schoorstraat te Beveren-Waas, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing deels wordt gewijzigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De verzoekende partijen in tussenkomst worden verwezen in de kosten van de verzoeken tot tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys